

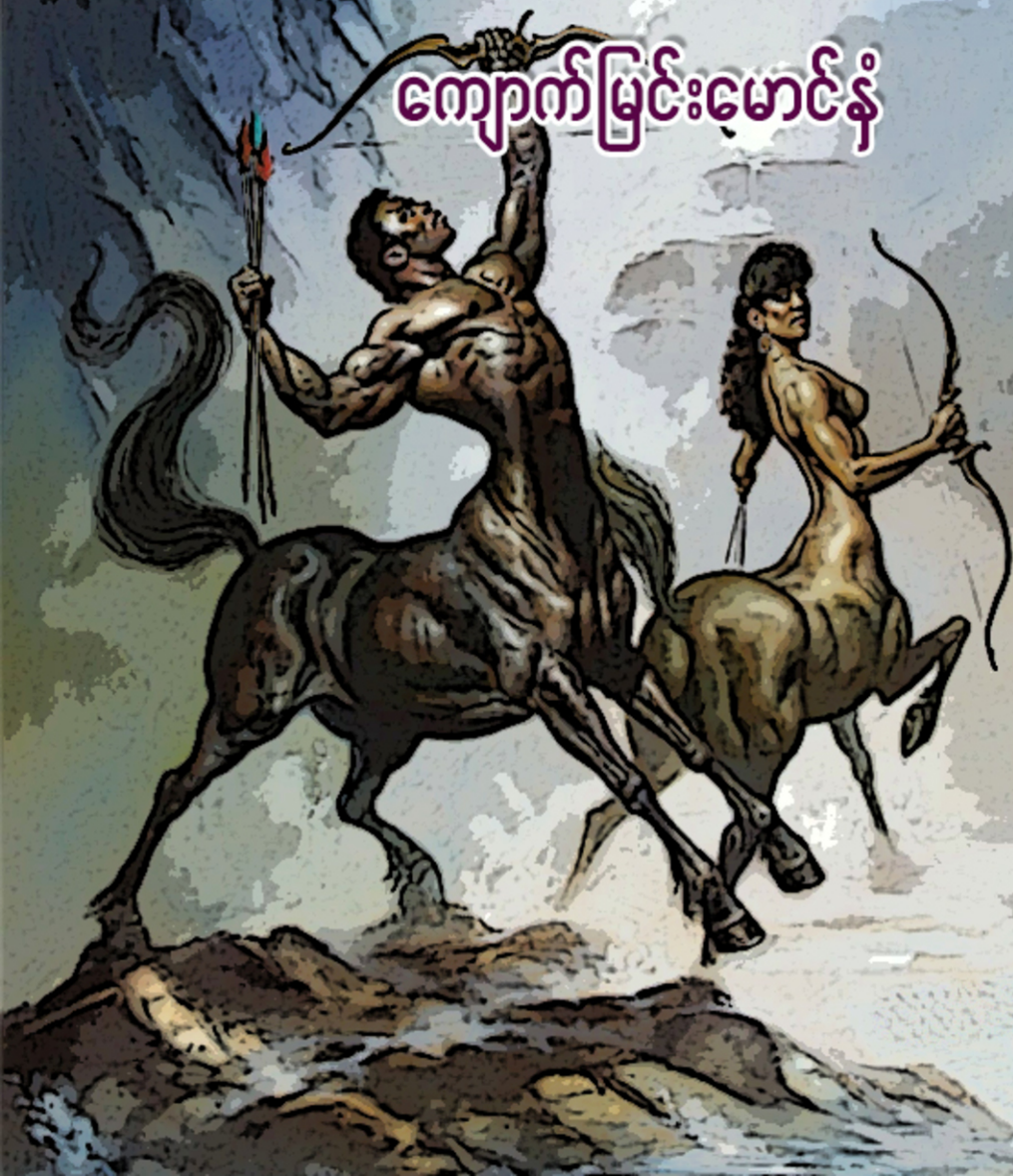

ဝန်ခင်း

Read on the move

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်

ကျောက်မြင်းမောင်နံ

(၁)

တရိပ်ရိပ်ပြေးနေသော မော်တော်ကားပြတင်းဝမှ လိုက်ကာကို အသာမဖယ်ကာ ‘မြဟေသာ’ တစ်ယောက် ဝန်းကျင်၏ ရှုခင်းများကို ငေးမောကြည့်မိလေသည်။ ။

နံနက်ခင်းနေရောင်ခြည်၏ ဖြာထွက်လာမှုက ကရင်ပြည်နယ်၏ အလှသဘာဝကို အရှိကို အရှိအတိုင်း ဆလိုက်ထိုးပြနေသလိုပင်...

ဦးစွာ သံလွင်တံတား(ဘားအံ)ကို ကျော်ဖြတ် လာပြီးကတည်းက ဇွဲကပင်တောင်တော်၏ အလှမှာ ကျောက်သေတ္တာကြီးသဖွယ် အံ့မခန်းလှပနေပြီး ရွှေရောင်အဆင်းနှင့် ဇွဲကပင်ဆံတော်ရှင်၏ ရောင်တော်ကို ငေးမောကာ အဝေးမှ ရှစ်ခိုးဦးချ ဖူးမြော်လိုက်ရပြန်ပြီပေါ့...

မကြာမီ ဘားအံမြို့တွင်းသို့ဝင်ကာ ‘ရွှေနဒီ’ ကားဂိတ်မှာ ကားရပ်နားပေတော့မည်။

‘မြဟေသာ’ နှစ်ပေါင်းများ စွာ ခွဲခွာခဲ့ရသော ဘားအံမြို့ကို တစ်ယောက်တည်း ရောက်ရှိလို့ လာပါပြီ...။

ရုတ်တရက် အဝေးမှ ရောက်ရှိလာသော ‘မြဟေသာ’ ကိုမြင်လျှင် ဒေါ်လေး ‘နန်းဆွေမာ’ မှတ်မိပါ့မလား။

ဝေးကွာသောကာလသည် ‘မြဟေသာ’ အသက် (၁၀)နှစ်အရွယ်မှာ ကွဲကွာသွားခဲ့သည် မှာ .. ယခု အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပင် ရှိနေပြီမို့ ‘မြ

ဟေသာ' ၏ ငယ်ရုပ်ကို ပုံဖမ်းမိဖို့ မလွယ်ပေ...။

သို့သော် 'မြဟေသာ' ၏ ဒက်ဒီပေးလိုက်သော မိသားစုဓာတ်ပုံထဲမှ ဒေါ်လေးဆွေမာ၏ ပုံ ပါဝင်ပေရာ သက်သေတစ်ခု ဖြစ်နိုင်ပေမည်။

မရောက်တာကြာပြီဖြစ်သော ဘားအံမြို့တော်၏ ဝန်းကျင်နေရာသည် အစစ သစ်လွင်တောက်ပကာ တိုက်တာအိမ်ခြေများက အခိုင်အမာ ယူထားခဲ့လေသည် ။

'မြဟေသာ' တို့ ငယ်စဉ်က နေခဲ့ဖူးသော ခြံဝင်းနှင့်အိမ်ကလေးမှာ ယခုတိုင် မပြောင်းလဲသော်လည်း ကပ်လျက်အိမ်မှာ နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးက 'ဟီး' နေအောင် ဆောက်လုပ်ထားလေသည် ... 'မြဟေသာ' တို့ နေခဲ့သော အိမ်၏ ခြံဝတံခါးမှာ အဖွင့်အပိတ်မပြုဘဲ သည် အတိုင်း ဘေးကပ်ထားကာ ကာလကြာနေပုံ ရနေပြီထင်ပါရဲ့ ။ ခြံဝမှာ ဘေးဘီဝဲယာ အကဲခတ်ရင်း 'မြဟေသာ' ၏ Sansonice Case ကိုဆွဲကာ ဟိုသည် ကြည့်ရင်း အိမ်ထဲမှ လူရိပ်လူခြေကို စောင့်စားနေမိစဉ်..

"မြဟေသာ' ၏ စိတ်တို့ သည် ...

(၂)

"မယ်ကုဝဏ်.. ကို မြင်ဘူးလား ဟေ့ကောင်တွေ..."

‘ဘုန်းရောင်ရှိန်’ ပြောလိုက်သော စကားလုံးများကြောင့် သဲအိမ် ဆောက်တမ်း ကစားနေသူတို့ က နားမလည်စွာ မော့ကြည့်ကြလေရာ..

"ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ .. မယ်ကုဝဏ် တွေ့လား"

ဟု ... ထပ်၍ ပြောကာ လက်ညှိုးထိုး၍ ပြောပြန်လေသည် ...။

"ဟား... ဟား... ဟား"

ဘုန်းရောင်ရှိန်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စု ဝိုင်းရယ်ကာ သူမကို ဝိုင်း၍ လှောင်ပြောင်ကြလေသည် ။

အရွယ်ချင်းမတိမ်းမယိမ်း ကစားဖော်သူငယ်ချင်းမရှိ၍ သူမ ကျိတ်မှတ်သည်းခံ၍ ကစားပါသော်လည်း အမြဲလို သူမ၏ ရုပ်ဆိုးမှုကို အားမနာ၊ ပါးမနာ လှောင်ပြောင်စရာအဖြစ် သဘောထားကာ ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုခြင်းခံရဖန် များ လာသောအခါ..

သူမငို၍ အိမ်သို့ ပြန်ပြေးရလေတော့သည် ...။

"ဟင့်... ဟင့်..."

မျက်ရည်လည်ရွဲနှင့်ဝင်လာသော သမီးဖြစ်သူကိုကြည့်၍ "ဟဲ့ သမီး၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ မာမို့ကို ပြောစမ်း"

ဒေါ်နန်းစံသာ၏ စကားကြောင့် မိခင်၏ ရင်တွင်းတိုးဝင်ကာ ငိုလို့ မဆုံးတော့ချေ။

"ဟဲ့... သမီး၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ ပြောလေ... ပြောစမ်းပါ၊ မာမီရင် တုန်လွန်းလို့ ပါ"

တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်သူ၏ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေးမှုအပူက ဒေါ်နန်းစံသာထံပါ ကူးစက်နေလေသည် ။

အားရအောင် သူမငိုကြွေးပြီးလေမှ ...

"သမီးကို ဟိုဘက်ခြံက ‘ဘုန်းရောင်ရှိန်’ နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက မယ်ကုဝဏ်ဆိုပြီး ကြည့်ပြီး ဝိုင်းရယ်ကြတယ် မာမီရယ်.."

ပြောရင်း ပြောရင်း ဆက်၍ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေးပြန်လေသည် ။

"အော်.. သမီးလေးရယ်..."

ဒေါ်နန်းစံသာ သမီးကိုဖက်၍ ထွေးပိုက်ကာ စိတ်မကောင်းကြီးစွာ ဖြစ်သွားရလေသည် ။

မိမိတို့ ကသာ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးအဖြစ် ချစ်၍ မဝ၊ ရှုမငြီးစရာဟု ထင်မှတ်နေခဲ့တာ။

ခုတော့ ဆယ်နှစ်အရွယ် သမီးလေး၏ ရုပ်ရည်ရူပကာမှာ မွေးရာပါ အထက်နှုတ်ခမ်း ကွဲရုံတင်မက၊ မျက်လုံးလေးကလည်း စွေနေလေရာ ... ထိုဘဝကံအကျိုးပေး ရပ်ဆိုင်းမှုအပေါ်မှာ သူများ ဝိုင်းစချင်စရာ၊ လှောင်ချင်စရာ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည် ။

"အားမငယ်ပါနဲ့ သမီးရယ်... ဒက်ဒီရော၊ မာမီရောက သမီးရဲ့ မျက်

နာကို ခွဲစိတ်ကုသဖို့ ကြိုးစားနေတာပါ။ နောင်ဆို သမီးက သူတို့ ထက် လှစေရမယ် သိလား။ သူတို့ ပြောတာတွေ ခေါင်းထဲ ထည့်မထားပါနဲ့ ကွယ်..."

ခေါင်းလေးကို ပွတ်သပ်ကာ ချော့မော့အားပေးရှာမိသည် ။

"သမီးကို ကျောင်းမှာ လည်း သူက အဲ့သလိုပဲ ပြောပြောနေတော့ ကျန်တဲ့ လူတွေကလည်း အဲ့သလိုပဲ လိုက်ခေါ်ကြတယ် မာမီရယ်.."

"အေးပါကွယ်၊ သမီးဒက်ဒီလာရင် သမီးအတွက် အမြန်ဆုံး တစ်ခုခု စီစဉ်ပါလို့ ပြောကြတာပေါ့ကွယ်.. မာမီတို့ ရှိပါတယ်ကွယ်၊ သမီး ဘာမှ အားမငယ်နဲ့ နော်... သမီးလေး" မြဟေသာ၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ အားအင်တွေအပြည့်ဖြင့် သူမာမီက နွေးထွေးမှုတွေ ပေးလေသောကြောင့်...

မျက်စေ့စေ့စောင်းစောင်း၊ နှုတ်ခမ်းကွဲမလေး မြဟေသာ၏ စိတ်မှာ ယုံကြည်မှုအပြည့်နှင့် သူမာမီကို ဖက်တွယ်ထားမိလေတော့သည် ။

"ဟဲ့... ဘယ်သူလဲ"

ကရင်သံဝဲဝဲနှင့် လှမ်းမေးနေသော် ဒေါ်နန်းဆွေမာ ဆံပင်များ ပင်ဖြူဖွေးလို့ နေလေပြီ။

မြဟေသာက တရွေ့ရွေ့ ရှေ့ကိုတိုး၍ လျှောက်သွားရင်း....

"ဒေါ်လေး... သမီးက ဒေါ်နန်းစံသာရဲ့ သမီး၊ 'မြဟေသာ' ပါ ငယ်နာ

မည် ‘မူခလိန်’ လေ"

"ဝေ.. နင်က မြဟေသာ"

ဟု ဆိုကာ.. သူမျက်နှာက အမှတ်အသားကို ရှာဖွေလေသည်။

"မဖြစ်နိုင်တာပဲဝေ... နင် ငါ့ကို လာမညာပါနဲ့ ၊ ဘယ်က မိန်းက လေးလဲ"

ဒေါ်နန်းဆွေမာက ကရင်လူမျိုးပီပီ အားမနာတမ်း ပြောလေတော့သည်။ ။ "ဒီဓာတ်ပုံကို ကြည့်ပါအုံး၊ ဒါ ဒေါ်လေးငယ်ငယ်က သမီးကို ချီပိုးပြီး ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံပဲ။ ဒီဘက်ကပုံက ဒီကနေပြောင်းသွားပြီး ရိုက်ထားတဲ့ ပုံ။ ဟောဒီမှာ သမီးရဲ့ မျက်နှာကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်တဲ့ ပုံတွေ" တစ်ခုချင်း၊ ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ်ကို ပြလေတော့မှ

"အော်... အေး... တကယ်ပါလားဝေ၊ အားပါးပါး၊ ငါ့သမီးရယ် ဒီတစ်သက် ပြန်ဆုံကြမယ်လို့ မထင်ထားဘူးကွယ်... ပြောရင်း တရှုံ့ရှုံ့ငိုပါတော့သည်။ ။ ပြီးတော့ ဒူးထောက်ထိုင်နေသော ဖြူစင်ဝင်းမွတ်စွာ လှပနေသည့် ‘မြဟေသာ’ မျက်နှာလေးကို ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်ကာ...

"ငါ့တူမလေး၊ ငယ်ငယ်ကလို မယ်ကုဝဏ် မဟုတ်တော့ဘူးနော်၊ ချောလာလိုက်တာ၊ လှလိုက်တာ... ကိုရီးယားရုပ်ရှင် မင်းသမီးလေးကျ နေတာပဲ... နေပါဦး၊ သမီးတစ်ယောက်တည်းလား၊ နင့်အပါးနဲ့ အမိုးတို့ ကရော..."

"အင်္ဂလန်မှာ ကျန်ခဲ့တယ်.. ဒါပေမဲ့ နောက် ၂လကြာရင် ပြန်လာမယ်.. ‘မြဟေသာ’ က ကျောင်းပြီးလို့ အလုပ်မဝင်ခင် မြန်မာပြည်ကို လာလည်ပြီး ဘားအံကို အရင်ဦးဆုံး ပြန်လာနှင့်တာလေ...။ ခုမှ ပဲ လွမ်းခဲ့သမျှတွေ အလွမ်းပြောတော့တယ်...။

"အေး.. အေး၊ ကြိုက်သလိုနေပါ ကလေးရယ်.. အမိုးကလေး နင်တို့ ကိုလွမ်းပြီး နင်တို့ ထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေကို အမြဲလှဲကျင်း သိမ်း ထားပေးတယ်။"

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဖက်ကာ အိမ်ထဲဝင်လိုက်ပြီး မြဟေသာတစ်ယောက် အိမ်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပြီး

"ငယ်ငယ်က အတိုင်းပဲ၊ အိမ်က ဘာမှ မပြောင်းလဲဘူးနော်..."

"ဟီး..."

အိမ်နောက်ဘက်မှ မြင်းဟီသံကြားရသဖြင့်...

"ဟင်.. မြင်းတွေလည်း မွေးထားတုန်းပဲလား"

တအံ့တဩ မေးလိုက်ရင်း အိမ်ပြတင်းဝမှ မြင်းဇောင်းရှိရာသို့ ခေါင်းပြုကြည့်ရင်း

"ဟယ်.. မြင်းဖြူကြီးက လှလိုက်တာ"

"အဲဒါ ‘တိမ်ဆိုင်’ပေါ့.. သမီးငယ်ငယ်က စီးခဲ့တဲ့ ‘ဖြူစင်’ က မွေးခဲ့တဲ့ ချိုးဆက်ပေါ့"

"ဟီး..."

‘တိမ်ဆိုင်’ ကြီးက ခေါင်းငဲ့ကာ မြဟေသာကို သိနေသည့်အလား၊ နှုတ်ဆက်လို့ နေသည် ထင်ပါရဲ့ ...။

"လိမ်မာမယ့် ပုံပဲနော်.."

"သိပ်လူစကား နားလည်တာကွဲ့၊ သူ့ကိုမွေးတော့ ဒေါ်လေး သမီးကို လွမ်းလိုက်တာဆိုတာ မရောင်းရက်လို့ ဆက်မွေးထားမိတာ ခုတော့ ဆုတောင်းပြည့်ပြီ၊ သမီးငယ်ငယ်ကလို မြင်းစီးတတ်ရဲ့ လား"

ဒေါ်နန်းဆွေမာက မေးသဖြင့်...

"ဟာ.. ဟ.. ဒေါ်လေးကလည်း အင်္ဂလန်မှာ မြင်းစီးကလပ် ဝင်ထားတာ ဒေါ်လေးရဲ့ ။ ဒက်ဒီနဲ့ အမြဲ လေ့ကျင့်နေကျ အတော်ပဲ မနက်ကျရင် မြင်းလျှောက်စီးပြီး ဘားအံအနံ့ လျှောက်လည်လိုက်အုံးမယ်။"

"လည်တော့ လည်ပါ သမီးရယ်၊ ဒေါ်လေးအိမ်က ဖိုးခွားကို လမ်းပြအဖော် ထည့်လိုက်ပါ့မယ်.. မြို့ထဲတော့ စီးခွင့်မရဘူးနော်"

"စိတ်ချပါ.. ဒေါ်လေးရယ်.. ထိုင်ပါဦး၊ မာမီထည့်ပေးလိုက်တဲ့ လက်ဆောင်တွေ ကြည့်ကြည့်ပါအုံး"

သေတ္တာကို နေရာချကာ သော့ဖွင့်ပြီး ပစ္စည်းတွေထုတ်ကာ ပေးလေတော့သည် ...

(၃)

Internet Café ထဲသို့ ဝင်လာသော မိန်းကလေးသည် ဘားအံမြို့မှာ နေသူမဟုတ်ကြောင်း မြင်ရုံနှင့် သိနိုင်လေသည်။ ။

ပိုးသားကဲ့သို့ ပျော့နွဲ့ကာ ဆေးဆိုးခြင်းကင်းသော နက်မှောင်ဖြောင့်စင်းသော ဆံပင်သားက သဘာဝအတိုင်းပင်။

ဆေးဆိုးခြင်းကင်းသော ခြေသည်းလက်သည်းများက သန့်စင်နေပြီး ကြိုးသိုင်းဖိနပ် ရိုးရိုးခဲရောင်လေးက သူမ၏ ခြေဖမိုး၊ သွေးကြောမျှင်စိမ်းစိမ်းလေးများကို ထင်းခနဲ တွေ့စေ၏။

အခြယ်အသကင်းသော တင်းတင်းရင်းရင်းရှိသော မျက်နှာအလှသည် စိုပြေဝင်းသော အသားအရေနှင့် နှုတ်ခမ်းဖူး စိုစိုနီထွေးထွေးက မျက်နှာတွင် အဆွဲဆောင်ဆုံး အလှတစ်ပါးပင်။

ပြာလဲ့လဲ့ စူးတောက်သော မျက်ဝန်းအိမ်က အရာရာကို ရဲဝံ့တည်ကြည်စွာ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်တတ်သည့် အရည်အချင်းပိုင်ရှင်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ ။

အမှန်က Internet Game ဆော့ရန် ရှေ့ကလူတွေ Duty မပြီးသေး၍ ကော်ဖီအေးသောက်ရင်း စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် ဆိုင်ထဲသို့ ခပ်တည်တည်ပင် မည်သူမျှမကြည့်ဘဲ ဝင်လာသောမိန်းကလေးသည် ဘားအံမှာ ရှိသော မိန်းကလေး Style မျိုးမဟုတ်ချေ။

မြဝတီကလား၊ မဲဆောက်က လာလည်လေသလားဟု တွေးကောင်း နေဆဲ...

"ဟေ့ကောင်.. နော်စေးဖော့ မပါတာနဲ့ မင်းရဲ့ မျက်လုံးကြီးတွေက ဝင်လာတဲ့ လေဒီလေးအပေါ် စိတ်ဝင်တစားရှိနေတာ မလွန်လွန်းဘူးလား "

"အော်.. အေး ဒီမြို့ကဒီခိုင်း မဟုတ်တာတော့ သေချာလို့ ။ ငါစဉ်း စားနေတာပါကွာ။

ဘုန်းရောင်ရှိန်၏ စကားကိုတော့ စောပြည်ပန်းနဲ့ စောသန့်တို့ ထောက်ခံပါသည် ။

"ငါတို့ မြို့ခံမိန်းကလေးတွေက ဒီလိုနေရာကို တစ်ယောက်တည်း မလာဘူး။ ပြီးတော့ Email လာမေးပုံအရဆိုရင် သူမဟာ ဧည့်သည် အဖြစ်လာတာ ဖြစ်မယ်..."

"ပြီးတော့ ဆိုင်ကယ်မောင်းလာတဲ့ Style က အမှိုက်စားပဲနော်။ ဝတ်လာတာလည်း အရမ်း Fair ဖြစ်တာပဲ..."

"ခွေးကောင်တွေ စောစောကတော့ ငါ့ကို ဘာဖြစ်တယ်၊ ညာဖြစ်တယ်နဲ့ ဟင်း.. မင်းတို့ ကျတော့ရော ဘာထူးသေးလဲ" ဘုန်းရောင်ရှိန် လက်သီးဖွဖွဆုပ်ကာ စောပြည်ပန်းနှင့် စောသန့်ကို လှမ်းထု လိုက်လေသည် ။

သူတို့ ၏ မျက်လုံးများကတော့ စောစောကဝင်လာသော မိန်းကလေး Internet ချိတ်ကာ Earphone ဘေးနားမှာ တပ်ပြီး လက်ချောင်းနုနုလေးနှင့် keyboard တဂျောက်ဂျောက်နှိပ်နေပုံက အလွန်ပင် ကြည့်ကောင်းလို့ နေပေသည် ။

"သူ့ကြည့်ရတာ အင်္ဂလိပ်စာကို အရမ်းကျွမ်းကျင်ပုံနော်။ စာတွေ တ
ဂျောင်းဂျောင်းရိုက်နေတာများ "

သည် တစ်ခါတော့ ဘုန်းရောင်ရှိန်ပြောသမျှ မကန့်ကွက်တော့ဘဲ ဝို
င်း၍ အားမနာတမ်း ငေးကြည့်မိလေသည် ။
